ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 19ης Φεβρουαρίου 1993 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-7/93 R και T-9/93 R,

Langnese-Iglo GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα το Αμβούργο (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενη από τους Martin Heidenhain, Bernhard M. Maassen και Horst Satzky, δικηγόρους Φρανκφούρτης επί του Μάιν, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο του δικηγόρου Jean Hoss, 15, Côte d'Eich

και

Schöller Lebensmittel GmbH & Co. KG, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα τη Νυρεμβέργη (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενη από τους Ulrich Scholz, δικηγόρο Νυρεμβέργης, και Rainer Bechtold, δικηγόρο Στουτγάρδης, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Loesch & Wolter, 8, rue Zithe,

αιτούσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Bernd Langeheine, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Alexander Böhlke, δικηγόρο Φρανκφούρτης επί του Μάιν, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

Mars GmbH, εταιρία γερμανικού δικαίου, με έδρα το Viersen (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενη από τους Jochim Sedemund, δικηγόρο Κολωνίας, και John Pheasant, solicitor, του δικηγορικού γραφείου

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Lovell, White and Durrant στις Βρυξέλλες, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο του δικηγόρου Michel Molitor, 14 A, rue des Bains,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο αιτήσεις αναστολής εκτελέσεως των αποφάσεων της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με δύο διαδικασίες εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/34.072 — Langnese-Iglo GmbH και IV/31.533 και IV/34.072 — Schöller Lebensmittel GmbH & Co. KG),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 19 Ιανουαρίου 1993 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η Langnese-Iglo GmbH (στο εξής: Langnese) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/34.072 — Langnese).

2 Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, η Langnese υπέβαλε επίσης, δυνάμει των άρθρων 185 της Συνθήκης ΕΟΚ και 104 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως που της απηύθυνε η Επιτροπή, μέχρις ότου αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί της ουσίας της προσφυγής.

3 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 20 Ιανουαρίου 1993 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η Schöller Lebensmittel GmbH & Co. KG (στο εξής: Schöller) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.533 και IV/34.072 — Schöller).

4 Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, η Schöller υπέβαλε επίσης, δυνάμει των άρθρων 185 της Συνθήκης ΕΟΚ και 104 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως που της απηύθυνε η Επιτροπή, μέχρις ότου αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί της ουσίας της προσφυγής.

5 Με δικόγραφα που πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Φεβρουαρίου 1993, η Mars GmbH (στο εξής: Mars) ζήτησε να της επιτραπεί να παρέμβει στις υποθέσεις T-7/93 R και T-9/93 R υπέρ της Επιτροπής.

6 Οι αιτήσεις παρεμβάσεως επιδόθηκαν στους κύριους διαδίκους, σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

7 Με τηλεομοιοτυπία που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Φεβρουαρίου 1993, η Langnese δήλωσε ότι δεν αντιτίθεται στην αίτηση παρεμβάσεως της Mars. Η Langnese ζήτησε όμως να ανακοινωθεί στη Mars το δικόγραφο της αιτήσεώς της ασφαλιστικών μέτρων αφού αφαιρεθούν από αυτό ορισμένα χωρία. Προς τούτο, η Langnese διαβίβασε στο Πρωτοδικείο το κείμενο της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων χωρίς τα εμπιστευτικά χωρία. Με τηλεομοιοτυπία που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, η Schöller προέβαλε ότι η αίτηση παρεμβάσεως της Mars είναι απαράδεκτη, καθότι η αίτηση αυτή αφορά μόνον τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, η δε παρέμβαση στη διαδικασία αυτή είναι δυνατή, κατά την άποψή της, μόνον εφόσον έχει προηγουμένως επιτραπεί η παρέμβαση στην κύρια δίκη του αιτούντος να παρέμβει στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων. Συγχρόνως, η Schöller υπέβαλε, για κάθε ενδεχόμενο, αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως ορισμένων στοιχείων που περιέχονται στη σελίδα 8 της αιτήσεώς της ασφαλιστικών μέτρων.

8 Η Επιτροπή υπέβαλε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί των αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων της Langnese και της Schöller, αντιστοίχως, στις 3 και 4 Φεβρουαρίου 1993. Με τηλεομοιοτυπία που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Φεβρουαρίου 1993, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν έχει αντιρρήσεις κατά των αιτήσεων παρεμβάσεως της Mars. Όσον αφορά τις αιτήσεις που υπέβαλαν η Langnese και η Schöller για εμπιστευτική μεταχείριση ορισμένων εγγράφων του φακέλου, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες ως προς το αν τα χωρία που παραθέτουν οι αιτούσες αποτελούν όντως επιχειρηματικό απόρρητο και επιφυλάχθηκε του δικαιώματος υποβολής λεπτομερών παρατηρήσεων όταν, ενδεχομένως, επιτραπεί στη Mars να παρέμβει στην κύρια δίκη.

9 Με έγγραφα της 5ης και 8ης Φεβρουαρίου 1983, η Γραμματεία του Πρωτοδικείου κάλεσε τη Mars να παραστεί στη συνεδρίαση και της κοινοποίησε τα κείμενα των αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων χωρίς τα εμπιστευτικά χωρία, καθώς και τις παρατηρήσεις της Επιτροπής επί των αιτήσεων αυτών.

10 Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές τους εξηγήσεις στις 10 Φεβρουαρίου 1993.

11 Πριν εξεταστεί το βάσιμο των αιτήσεων που υποβλήθηκαν ενώπιον του Πρωτοδικείου, πρέπει να υπομνηστεί το πλαίσιο των εκκρεμών υποθέσεων και ειδικότερα τα ουσιώδη περιστατικά που έδωσαν λαβή στις διαφορές των οποίων επελήφθη το Πρωτοδικείο, όπως προκύπτουν από τα υπομνήματα που κατέθεσαν οι διάδικοι και από τις προφορικές εξηγήσεις που δόθηκαν κατά τη συνεδρίαση της 10ης Φεβρουαρίου 1993.

12 Στις 18 Σεπτεμβρίου 1991 η Mars κατέθεσε ενώπιον της Επιτροπής καταγγελία κατά της Langnese και της Schöller για παράβαση των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ και ζήτησε να ληφθούν συντηρητικά μέτρα για να προληφθεί η σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη που θα προέκυπτε, κατά την άποψή της, από το ότι η πώληση των παγωτών της θα παρεμποδιζόταν σοβαρά στη Γερμανία από την εφαρμογή αντιθέτων προς τους κανόνες ανταγωνισμού συμφωνιών που η Langnese και η Schöller είχαν συνάψει με μεγάλο αριθμό λιανοπωλητών.

13 Με απόφαση της 25ης Μαρτίου 1992, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/34.072 — Mars κατά Langnese και Schöller — Συντηρητικά μέτρα), η Επιτροπή στην ουσία απαγόρευσε, υπό μορφή συντηρητικού μέτρου, στη Langnese και στη Schöller να κάμουν χρήση των συμβατικών δικαιωμάτων τους που απορρέουν από συμφωνίες συναφθείσες από τις εταιρίες αυτές ή υπέρ αυτών, κατά το μέτρο που λιανοπωλητές αναλάμβαναν την υποχρέωση να αγοράζουν, να προσφέρουν προς πώληση και/ή να πωλούν στον τελικό καταναλωτή σε ατομικές μερίδες παγωτά των παραγωγών αυτών κατ' αποκλεισμόν των ειδών παγωτού "Mars", "Snickers", "Milky Way" και "Bounty". Εξάλλου, για την εφαρμογή της προαναφερθείσας απαγορεύσεως, η Επιτροπή ανεκάλεσε το πλεονέκτημα εφαρμογής του κανονισμού της (ΕΟΚ) 1984/83, της 22ας Ιουνίου 1983, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης σε κατηγορίες συμφωνιών αποκλειστικής προμηθείας (ΕΕ L 173, σ. 5, στο εξής: «κανονισμός 1984/83»), στις συμφωνίες αποκλειστικότητας που συνήφθησαν από τη Langnese. Κατά της αποφάσεως αυτής οι αιτούσες στην παρούσα διαδικασία άσκησαν δύο προσφυγές ενώπιον του Πρωτοδικείου (Τ-24/92 και Τ-28/92), ζητώντας την ακύρωσή της, και υπέβαλαν δύο αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων (Τ-24/92 R και Τ-28/92 R), ζητώντας την αναστολή εκτελέσεώς της.

14 Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 1992, Τ-24/92 R και Τ-28/92 R, Langnese και Schöller κατά Επιτροπής (Συλλογή 1992, σ. II-1839), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου ανέστειλε την εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής της 25ης Μαρτίου 1992, εκτός όσον αφορά τα σημεία πωλήσεως που κείνται εντός των σταθμών εξυπηρετήσεως αυτοκινήτων που συνδέονταν με συμβάσεις αποκλειστικότητας με τις αιτούσες, μέχρις ότου η Επιτροπή λάβει απόφαση περατώνουσα τη διοικητική διαδικασία που ήταν τότε εκκρεμής ή μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση επί των προσφυγών στην κύρια δίκη. Ο Πρόεδρος διέταξε περαιτέρω την Επιτροπή να ελέγχει την εκτέλεση της διατάξεως και να διαβιβάζει στο Πρωτοδικείο, από 1ης Ιουλίου 1992 και κάθε μήνα, ειδικά τα πληροφοριακά στοιχεία που θα της ανακοινώνει η Mars ως προς τα σημεία πωλήσεως που κείνται εντός των σταθμών εξυπηρετήσεως αυτοκινήτων οι οποίοι συνδέονταν με συμβάσεις αποκλειστικότητας με τις αιτούσες και με τους οποίους η Mars θα συνήπτε συμβάσεις πωλήσεως για τα παγωτά της.

15 Με τις επίμαχες αποφάσεις της 23ης Δεκεμβρίου 1992, η Επιτροπή:

— αναγνώρισε ότι οι συμφωνίες αποκλειστικής προμηθείας που συνήψαν η Langnese και η Schöller με λιανοπωλητές εγκατεστημένους στη Γερμανία, για τη μεταπώληση παγωτών σε ατομική συσκευασία, αποτελούν παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ (άρθρο 1 των αποφάσεων)·

— ανεκάλεσε το πλεονέκτημα της εφαρμογής των διατάξεων του κανονισμού 1984/83 στις συμφωνίες που συνήψε η Langnese και που πληρούσαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για να τύχουν της εξαιρέσεως κατά κατηγορία, αρνήθηκε δε να χορηγήσει ατομική εξαίρεση βάσει του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης στις συμφωνίες που συνήψε η Schöller (άρθρο 2 των αποφάσεων)·

— επέβαλε στη Langnese και στη Schöller να ανακοινώσουν, εντός προθεσμίας τριών μηνών από της κοινοποιήσεως των αποφάσεων, το περιεχόμενο των άρθρων 1 και 2 στους μεταπωλητές με τους οποίους έχουν συνάψει συμφωνίες όπως αυτές που αναφέρουν οι αποφάσεις και να επισημάνουν ότι οι συμφωνίες αυτές είναι άκυρες (άρθρο 3 των αποφάσεων), και

— απαγόρευσε στη Langnese και στη Schöller να συνάψουν έως τις 31 Δεκεμβρίου 1997 συμφωνίες όπως αυτές που αναφέρει το άρθρο 1 (άρθρο 4 των αποφάσεων).

Σκεπτικό

Επί των αιτήσεων παρεμβάσεως

16 Πρέπει καταρχάς να διαπιστωθεί ότι οι αιτήσεις παρεμβάσεως υποβλήθηκαν εμπροθέσμως.

17 Περαιτέρω πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι επίμαχες αποφάσεις περατώνουν τη διοικητική διαδικασία που κίνησε η Επιτροπή κατόπιν της καταγγελίας που κατέθεσε η Mars, στις 18 Σεπτεμβρίου 1991, κατά της Langnese και της Schöller, για παρεμβολή εμποδίων, κατά παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού της Συνθήκης ΕΟΚ, στη διανομή παγωτών της Mars στο γερμανικό έδαφος. Πρέπει επίσης να υπογραμμιστεί ότι, κατόπιν της λήψεως των επιμάχων αποφάσεων, η διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 1992 που ανέστειλε μερικώς την εκτέλεση των συντηρητικών μέτρων που έλαβε η Επιτροπή με την απόφασή της της 25ης Μαρτίου 1992 έπαυσε να παράγει τα αποτελέσματά της, όπως προκύπτει από το σημείο 3 του διατακτικού της.

18 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Mars δικαιολογεί έννομο συμφέρον παρεμβάσεως υπέρ της Επιτροπής στην παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

Επί των αιτημάτων εμπιστευτικότητας

19 Όσον αφορά τα στοιχεία για τα οποία οι αιτούσες ζήτησαν εμπιστευτική μεταχείριση, δικαιολογείται, στο στάδιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, να γίνουν δεκτά τα αιτήματα που υπέβαλαν η Langnese και η Schöller, κατά το μέτρο που τέτοια στοιχεία μπορούν, εκ πρώτης όψεως, να αποκαλύψουν επιχειρηματικά απόρρητα.

Επί των αιτημάτων αναστολής εκτελέσεως

20 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 4 της αποφάσεως του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988 περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Πρωτοδικείο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή να ορίσει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

21 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου ορίζει ότι οι αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων που προβλέπονται στα άρθρα 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Τα ζητούμενα μέτρα πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας.

22 Στις επίμαχες αποφάσεις, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι συμφωνίες στις οποίες μετέχουν η Langnese και η Schöller συνιστούν παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ, κατά το ότι, αφενός μεν, αποκλείουν τον ανταγωνισμό μεταξύ προϊόντων του ιδίου σήματος και περιορίζουν αισθητώς τον ανταγωνισμό μεταξύ προϊόντων διαφορετικών σημάτων στην αγορά αναφοράς, αφετέρου δε, μπορούν να έχουν αισθητή αρνητική επίδραση στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών. Εξάλλου, η Επιτροπή φρονεί ότι οι συμφωνίες παραδόσεως που συνήψαν η Langnese και η Schöller δεν μπορούν να υπαχθούν στις ευνοϊκές διατάξεις του κανονισμού 1984/83, κατά το μέτρο που συνήφθησαν για αόριστο χρόνο υπό την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο δ', του εν λόγω κανονισμού. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή ανακαλεί το πλεονέκτημα της εξαιρέσεως κατά κατηγορία από τις συμφωνίες που συνήψε η Langnese και αρνείται την ατομική εξαίρεση στις συμφωνίες που κοινοποίησε η Schöller, για τον λόγο ότι το σωρευτικό αποτέλεσμα των συμφωνιών αυτών αποκλείει οποιονδήποτε ανταγωνισμό για σημαντικό μέρος των εν λόγω προϊόντων.

23 Ενόψει της συναφείας των δύο αιτήσεων αναστολής εκτελέσεως των επιμάχων αποφάσεων, πρέπει να διαταχθεί η συνεκδίκαση των υποθέσεων προς διευκόλυνση της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

Επιχειρήματα των διαδίκων

24 Τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι διάδικοι με τα υπομνήματά τους καθώς και με τις προφορικές εξηγήσεις που έδωσαν κατά τη συνεδρίαση της 10ης Φεβρουαρίου 1993 μπορούν να συνοψισθούν ως εξής.

25 Οι αιτούσες ισχυρίζονται ότι οι αιτήσεις τους αναστολής εκτελέσεως των επιμάχων αποφάσεων έχουν επείγοντα χαρακτήρα και δικαιολογούνται από νομικούς και πραγματικούς λόγους. Όσον αφορά το επείγον, οι αιτούσες επικαλούνται το μη ανατρέψιμο των αποτελεσμάτων που ασφαλώς θα παρήγε η άμεση εκτέλεση των επιμάχων αποφάσεων και τη σοβαρή βλάβη που θα απέρρεε γι' αυτές από την εκτέλεση αυτή. Προβάλλουν ότι τα αποτελέσματα που συνδέονται με την άμεση εκτέλεση της αποφάσεως δεν θα μπορέσουν να διορθωθούν σε περίπτωση μεταγενέστερης ακυρώσεως της αποφάσεως, διότι στην πράξη θα αποκλείεται η επιστροφή σε σύνδεσμο αποκλειστικότητας με τα σημεία πωλήσεως.

26 Συναφώς οι αιτούσες υπογραμμίζουν, ιδίως, ότι όχι μόνον όλοι οι ανταγωνιστές τους θα μπορούν στο εξής να έχουν πρόσβαση σε όλα τα σημεία πωλήσεως που συνδέονται με αυτές με συμβάσεις αποκλειστικότητας, αλλά και ότι κάθε αιτούσα θα επωφεληθεί από το άνοιγμα αυτό για να επεκτείνει τη δραστηριότητά της στα σημεία πωλήσεως της άλλης, προσφέροντας ιδιαιτέρως ευνοϊκούς όρους. Οι εκμεταλλευόμενοι αυτά τα σημεία πωλήσεως θα αυξήσουν τα κέρδη τους και δεν θα συμφωνήσουν κατόπιν να επανέλθουν σε συμβάσεις αποκλειστικότητας. Κατά τις αιτούσες, δεν θα είναι πλέον δυνατόν να διατηρηθεί σε ολόκληρη την επικράτεια ο κανονικός εφοδιασμός των πολυπληθών μικρών εγκαταστάσεων παραδοσιακού εμπορίου λόγω της μη αποδοτικότητας της υπηρεσίας παραδόσεως. Οι αιτούσες ισχυρίζονται εξάλλου ότι η απώλεια της αποκλειστικότητας των σημείων τους πωλήσεως θίγει επίσης την αποκλειστικότητα της χρήσεως των καταψυκτών που θέτουν στη διάθεση ορισμένων από τους διανομείς τους, η οποία δεν απαγορεύεται από τις επίμαχες αποφάσεις. Πράγματι, οι εκμεταλλευόμενοι σημεία πωλήσεως τοποθετούν συχνά τόσο προϊόντα των αιτουσών όσο και προϊόντα των ανταγωνιστών στους καταψύκτες που οι αιτούσες έχουν θέσει στη διάθεση των μεταπωλητών τους.

27 Απ' όλα τα στοιχεία αυτά προκύπτει κίνδυνος μη ανατρέψιμης καταστροφής των συστημάτων διανομής των αιτουσών, κατά συνέπεια δε, κίνδυνος σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης, ο οποίος δικαιολογεί να διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως των επιμάχων αποφάσεων (διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 31ης Μαρτίου 1982, 43/82 R, VBVB κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1241, και της 13ης Ιουνίου 1989, 56/89 R, Publishers Association κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 1693, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου, Langnese και Schöller κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα).

28 Οι αιτούσες φρονούν περαιτέρω ότι η αναστολή εκτελέσεως των επιμάχων αποφάσεων δεν συνεπάγεται κανένα μειονέκτημα για τους ανταγωνιστές ή, το πολύ, συνεπάγεται αμελητέα ζημία για τη Mars, δεδομένου ότι οι δυσχέρειες που συναντά η επιχείρηση αυτή στην πρόσβασή της στην αγορά δεν οφείλονται στις συμβάσεις αποκλειστικότητας που συνήψαν οι αιτούσες, αλλά, αντιθέτως, στη στρατηγική που αυτή η ίδια εφαρμόζει στην αγορά.

29 Όσον αφορά το fumus boni juris, οι αιτούσες υπογραμμίζουν ότι το ζήτημα αν είναι τελικά βάσιμες οι προσφυγές πρέπει να παραμείνει σε εκκρεμότητα και ότι το μόνο που έχει σημασία είναι να καθοριστεί αν οι προσφυγές παρίστανται τελείως αβάσιμες (βλ. τις διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου, Publishers, προαναφερθείσα, και του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουλίου 1992, T-29/92 R, SPO κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2161). Οι αιτούσες ισχυρίζονται σχετικά ότι η Επιτροπή αναγνώρισε ρητώς ότι οι επίμαχες συμβάσεις αποκλειστικότητας συμβιβάζονται με τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού, με διοικητικό έγγραφο περί θέσεως της υποθέσεως στο αρχείο το οποίο η ίδια απέστειλε στη Schöller στις 20 Σεπτεμβρίου 1985, και ότι είναι παράνομη η ανάκληση, ως προς τις επίμαχες συμβάσεις, του πλεονεκτήματος της εξαιρέσεως κατά κατηγορία που προβλέπει ο κανονισμός 1984/83. Θεωρούν επίσης ότι ούτε το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ ούτε το άρθρο 3 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ, ούτε ο κανονισμός 1984/83 επιτρέπουν στην Επιτροπή να τους απαγορεύσει να συνάψουν στο μέλλον οποιαδήποτε σύμβαση αποκλειστικότητας.

30 Οι αιτούσες φρονούν εξάλλου ότι η στάθμιση των συμφερόντων που εμπλέκονται στην παρούσα υπόθεση δικαιολογεί να ανασταλεί η εκτέλεση των επιμάχων αποφάσεων, καθότι οι αποφάσεις αυτές αποβλέπουν ουσιαστικώς στην προστασία του συμφέροντος της Mars να επεκτείνει ακόμη περισσότερο το μερίδιό της αγοράς σε έναν τομέα (τον τομέα των πλακών σοκολάτας με παγωτό) που αντιπροσωπεύει μόνον αμελητέο ποσοστό της αγοράς παγωτών. Το

συμφέρον αυτό αντιτίθεται στο συμφέρον που έχουν οι αιτούσες να διατηρήσουν προσωρινώς τα συστήματα διανομής, που υφίστανται από δεκαετιών, σε ολόκληρη την αγορά.

31 Η Επιτροπή φρονεί ότι οι αιτήσεις της Langnese και της Schöller δεν επιτρέπουν τη συναγωγή συμπεράσματος ως προς την ύπαρξη ούτε περιστατικών που αποδεικνύουν το επείγον ούτε πραγματικών και νομικών λόγων που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως την αναστολή εκτελέσεως των επιμάχων αποφάσεων.

32 Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι σκέψεις που προβάλλουν οι αιτούσες ως προς τις πιθανότητες ευδοκιμήσεως των προσφυγών τους στην κύρια δίκη δεν μπορούν να γίνουν δεκτές. Τονίζει ιδίως ότι οι αιτούσες δεν μπορούν να επικαλεστούν το έγγραφο περί θέσεως της υποθέσεως στο αρχείο που απεστάλη στη Schöller, δεδομένου ότι το έγγραφο αυτό συνοδευόταν με τη ρητή επιφύλαξη επαναλήψεως της διαδικασίας, επαναλήψεως η οποία γνωστοποιήθηκε στη Schöller στις 29 Νοεμβρίου 1991. Εξάλλου, η Επιτροπή φρονεί ότι έχει εκθέσει λεπτομερώς, στις επίμαχες αποφάσεις, γιατί πληρούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την ανάκληση του πλεονεκτήματος της εξαιρέσεως κατά κατηγορία που προβλέπει ο κανονισμός 1984/83 και γιατί δεν θα μπορεί να χορηγηθεί ατομική εξαίρεση στις συμβάσεις αποκλειστικότητας που συνήψε η Schöller.

33 Κατά την άποψη της Επιτροπής, τα άρθρα 1 και 4 των επιμάχων αποφάσεων δεν μπορούν, σε καμία περίπτωση, να αποτελέσουν αντικείμενο αναστολής εκτελέσεως. Πράγματι, το άρθρο 1 των αποφάσεων έχει απλώς αναγνωριστικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι συμφωνίες όπως αυτές που περιγράφονται στο άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ απαγορεύονται χωρίς να χρειάζεται προς τούτο προηγούμενη απόφαση. Όσον αφορά το άρθρο 4 των αποφάσεων, νομικά κωλύματα εμποδίζουν τη δυνατότητα να ανασταλεί η εκτέλεσή του, κατά το μέτρο που οι αποφάσεις αποκλείουν σε κάθε περίπτωση τη σύναψη νέων συμφωνιών αποκλειστικότητας. Κατά τη συνεδρίαση, η Επιτροπή δήλωσε πάντως ότι δεν έχει να προβάλει καμιά αντίρρηση στο να ανασταλεί η εκτέλεση του άρθρου 4 των επιμάχων αποφάσεων, υπό την προϋπόθεση ότι δεν θα επιτραπεί στις αιτούσες να ανανεώσουν τις υφιστάμενες συμβάσεις. Αντιθέτως, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες επί του ζητήματος αν το άρθρο 2 των αποφάσεων μπορεί, και αυτό, να αποτελέσει αντικείμενο αναστολής εκτελέσεως. Πράγματι, εφόσον η εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, απαιτεί την εκτίμηση πολυπλόκων οικονομικών δεδομένων, ο αρμόδιος για τα ασφαλιστικά μέτρα δικαστής δεν μπορεί να υποκαταστήσει την κρίση του σε εκείνη της Επιτροπής και να καταστήσει προσωρινώς έγκυρη μια σύμπραξη της οποίας έχει απαγγελθεί η ακυρότητα. Εν πάση περιπτώσει, ενδεχόμενη αναστολή εκτελέσεως δεν μπορεί να συστήσει εξαίρεση αντικαθιστώντας απόφαση

της Επιτροπής περί χορηγήσεως εξαιρέσεως, δεδομένου ότι οι μετέχοντες στις οικείες συμφωνίες πρέπει να παραμένουν ελεύθεροι να αποδεσμευτούν ανά πάσα στιγμή από τους συμπεφωνημένους κανόνες.

34 Τέλος, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, ενόψει των αποτελεσμάτων που παρήγαγε το μερικό άνοιγμα των σημείων πωλήσεως των αιτουσών στους σταθμούς εξυπηρετήσεως αυτοκινήτων, δεν μπορεί να συναχθεί ότι η άμεση εκτέλεση των επιμάχων αποφάσεων θα έχει στο εξής δυσμενείς και ανεπανόρθωτες επιπτώσεις. Αντιθέτως, η προηγούμενη πείρα αποδεικνύει ότι οι αιτούσες έχουν τόσο σταθερή θέση στην αγορά ώστε τα μέτρα που έλαβε η Επιτροπή να μην έχουν βραχυπροθέσμως αισθητά αποτελέσματα για νέους ανταγωνιστές.

35 Κατά την υποβολή των προφορικών της παρατηρήσεων, η παρεμβαίνουσα Mars αμφισβήτησε την ύπαρξη οποιασδήποτε οικονομικής ανάγκης που να δικαιολογεί το να χρησιμοποιούν οι αιτούσες σημεία αποκλειστικής πωλήσεως στη Γερμανία και ισχυρίστηκε σχετικά ότι η Langnese διαθέτει σημαντικά μερίδια αγοράς σε άλλα κράτη μέλη χωρίς να έχει προσφύγει σε συμφωνίες αποκλειστικότητας. Η Mars θεωρεί επίσης ότι, καίτοι οι επίμαχες αποφάσεις τής αφήνουν, σ' αυτή μόνη της ή με άλλους μικρούς παραγωγούς όπως είναι η Warncke, τη δυνατότητα να συνάπτει συμβάσεις αποκλειστικότητας, οι λιανοπωλητές θα είναι πάντοτε εξαρτημένοι από τις αιτούσες, ενόψει του γεγονότος ότι τα προϊόντα της Langnese και της Schöller απολαύουν μεγάλης φήμης στη γερμανική αγορά. Εν πάση περιπτώσει, η Mars έχει δεσμευτεί να μη συνάψει συμφωνίες αποκλειστικότητας με τα δικά της σημεία πωλήσεως.

Εκτίμηση του αρμόδιου για τα ασφαλιστικά μέτρα δικαστή

36 Πρέπει, πρώτον, να υπομνηστεί ότι, με την προαναφερθείσα διάταξή του της 16ης Ιουνίου 1992, σχετικά με τις αιτήσεις αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως περί προσωρινών μέτρων που είχε λάβει η Επιτροπή στο πλαίσιο των διαδικασιών που είχε κινήσει κατά της Langnese και της Schöller, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου είχε διατάξει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως, μια μεταβατική λύση που παρείχε στη Mars πρόσβαση στους σταθμούς εξυπηρετήσεως αυτοκινήτων με τους οποίους οι αιτούσες είχαν συνάψει συμφωνίες αποκλειστικής προμηθείας. Κατά τα πληροφοριακά στοιχεία που παρέσχε η Επιτροπή στο Πρωτοδικείο, σύμφωνα με την προαναφερθείσα διάταξη, και κατά την ομόφωνη άποψη όλων των ενδιαφερομένων μερών, αυτό το άνοιγμα της αγοράς είχε μικρή μόνον επιτυχία για τη Mars, τουλάχιστον κατά την περίοδο που καλύπτει η εν λόγω διάταξη.

37 Δεύτερον, πρέπει να τονιστεί ότι, αντίθετα με την απόφαση συντηρητικών μέτρων της Επιτροπής της 25ης Μαρτίου 1992, οι επίμαχες αποφάσεις δεν σκοπούν μόνο να εξασφαλίσουν στη Mars πλήρη πρόσβαση στην αγορά παγωτών στη Γερμανία, αλλά κηρύσσουν αντίθετα προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ τα συστήματα διανομής που εφαρμόζουν οι αιτούσες στο γερμανικό έδαφος από πολλών ετών. Οι επίμαχες αποφάσεις ανακαλούν επίσης από τις συμφωνίες αποκλειστικότητας που συνήψαν οι αιτούσες με τους αντίστοιχους μεταπωλητές τους το πλεονέκτημα της εξαιρέσεως κατά κατηγορία που προβλέπει ο κανονισμός 1984/83 και αρνούνται τη χορήγηση ατομικής εξαιρέσεως στις συμφωνίες που κοινοποίησε η Schöller, απαγορεύοντας μάλιστα τη σύναψη νέων συμφωνιών αποκλειστικότητας έως τις 31 Δεκεμβρίου 1997.

38 Τέλος, πρέπει να υπομνηστεί ότι, όπως διαπίστωσε ήδη ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου στην προαναφερθείσα διάταξή του της 16ης Ιουνίου 1992, οι διάδικοι διαφωνούν βασικά ως προς τον ορισμό της σχετικής αγοράς και ως προς τις πραγματικές προϋποθέσεις προσβάσεως στην αγορά αυτή. Πάντως, δεν μπορεί να γίνει εμπεριστατωμένη εκτίμηση των στοιχείων αυτών στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, προπαντός διότι η οροθέτηση της σχετικής αγοράς έχει θεμελιώδη σημασία ως προς την ανάκληση του ευεργετήματος της εξαιρέσεως κατά κατηγορία που προβλέπει ο κανονισμός 1984/83 και διότι, εφόσον πρόκειται για εκτίμηση πολυπλόκων οικονομικών δεδομένων, ο αρμόδιος για τα ασφαλιστικά μέτρα δικαστής δεν μπορεί να υποκαταστήσει την εκτίμησή του σε εκείνη της Επιτροπής.

39 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο αρμόδιος για τα ασφαλιστικά μέτρα δικαστής δεν μπορεί να κρίνει ότι οι ισχυρισμοί που προβάλλουν οι αιτούσες στερούνται, εκ πρώτης όψεως, οποιουδήποτε ερείσματος και να καταλήξει έτσι στην απόρριψη των αιτήσεων αναστολής εκτελέσεως των επιμάχων αποφάσεων (βλ. ιδίως την προαναφερθείσα διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου, Langnese και Schöller κατά Επιτροπής).

40 Όσον αφορά την ύπαρξη κινδύνου σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η άμεση εκτέλεση των επιμάχων αποφάσεων, κατά το μέτρο που θα συνεπάγεται τη λύση όλων των συμφωνιών αποκλειστικής προμηθείας, και συνεπώς την αμφισβήτηση συστημάτων διανομής που εφαρμόζονται από πολλών ετών στη γερμανική αγορά, μπορεί να δημιουργήσει στην αγορά αυτή μια εξέλιξη για την οποία υφίστανται σοβαροί λόγοι να θεωρηθεί ότι θα είναι πολύ δυσχερές, αν όχι αδύνατον, να ανατραπεί αργότερα στην περίπτωση που γίνουν δεκτές οι προσφυγές στην κύρια δίκη (βλ., ως την πλέον πρόσφατη, την προαναφερθείσα διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδι-

κείου, SPO, σκέψη 31). Τούτο ισχύει πολύ περισσότερο στην παρούσα περίπτωση, όπου το ζήτημα δεν είναι πλέον να παρασχεθεί σε ένα μόνον ανταγωνιστή, δηλαδή στη Mars, πρόσβαση στα σημεία πωλήσεως που συνδέονται με συμφωνίες αποκλειστικότητας με τις αιτούσες, όπως ήταν η περίπτωση κατά τη λήψη των συντηρητικών μέτρων, αλλά να παρασχεθεί πρόσβαση και σε όλους τους ανταγωνιστές, συμπεριλαμβανομένης και κάθε μιας από τις αιτούσες όσον αφορά τα σημεία αποκλειστικής πωλήσεως της άλλης. Έτσι, δεδομένης της θέσεως που κατέχει τόσο η Langnese όσο και η Schöller στην αγορά, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι, σε περίπτωση άμεσης εκτελέσεως των επιμάχων αποφάσεων, οι αλλαγές που θα επήρχοντο στην αγορά μέχρις ότου αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί της ουσίας θα μπορούσαν να θέσουν ανεπανόρθωτα σε κίνδυνο οποιαδήποτε δυνατότητα των αιτουσών να αποκαταστήσουν τα συστήματά τους διανομής, αν το Πρωτοδικείο ακυρώσει τις επίμαχες αποφάσεις.

41 Πρέπει εντούτοις να τονιστεί ότι η αναστολή εκτελέσεως των επιμάχων αποφάσεων μπορεί, συγχρόνως, να συμβάλει στην παγιοποίηση της σημερινής δομής της αγοράς, επιτρέποντας έτσι στις αιτούσες να καταστήσουν ολοένα και πιο δυσχερή την πρόσβαση στην αγορά αυτή, τόσο για τη Mars, η οποία εμποδίζεται να εκμεταλλευτεί πλήρως το πλεονέκτημα που θα μπορούσε να της προσδώσει η μετάβασή της στον τομέα των παγωτών λόγω της καλής φήμης που χαίρουν τα προϊόντα της με βάση τη σοκολάτα, όσο και για τις άλλες επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στην αγορά.

42 Θα πρέπει να διαπιστωθεί σχετικά ότι, κατά την άποψη των ίδιων των αιτουσών, η πρόσβαση της Mars στα σημεία αποκλειστικής πωλήσεως των αιτουσών στους σταθμούς εξυπηρετήσεως αυτοκινήτων γνώρισε περιορισμένη επιτυχία. Άλλωστε, οι αιτούσες φαίνεται να δέχονται ότι, λαμβανομένης υπόψη της εμπορικής στρατηγικής της Mars, στην πράξη δεν θα απειληθεί η θέση τους στην αγορά στο άμεσο μέλλον.

43 Ενόψει αυτής της πραγματικής και νομικής καταστάσεως, ο αρμόδιος για τα ασφαλιστικά μέτρα δικαστής πρέπει να σταθμίσει τα συμφέροντα των διαδίκων, συμπεριλαμβανομένου και του συμφέροντος της Επιτροπής να θέσει αμέσως τέρμα στην παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού της Συνθήκης που φρονεί ότι έχει διαπιστώσει, κατά τρόπον ώστε να αποφευχθεί και η δημιουργία μη ανατρέψιμης καταστάσεως και η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης σε έναν από τους διαδίκους (βλ., ως την πλέον πρόσφατη, την προαναφερθείσα διάταξη SPO κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 38).

44 Πρέπει να τονιστεί ότι η εξέταση των στοιχείων που έχουν κατατεθεί στον φάκελο καθιστά φανερό ότι, ενόψει ιδίως των όρων λειτουργίας της αγοράς, η οποία εμφανίζει ορισμένη ανελαστικότητα, ο επικείμενος κίνδυνος σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης που επικαλούνται οι αιτούσες προκύπτει περισσότερο από την πρόσβαση της μιας στα σημεία αποκλειστικής πωλήσεως της άλλης και λιγότερο από την πρόσβαση της Mars, μόνης ή με άλλους ανταγωνιστές όπως είναι η Warncke, η Eismann ή η Artigel, σε αυτά τα σημεία πωλήσεως, τα οποία, σε τελική ανάλυση, παραμένουν πάντοτε, σε ευρεία κλίμακα, συνδεδεμένα με συμβάσεις αποκλειστικότητας αφορώσες τους καταψύκτες που έχουν τεθεί στη διάθεσή τους από τη Langnese και τη Schöller. Πρέπει επίσης να παρατηρηθεί ότι οι αιτούσες δεν απέδειξαν την ύπαρξη κινδύνου σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης δυναμένου να προκύψει από την άμεση εφαρμογή της επιβαλλομένης με το άρθρο 4 των επιμάχων αποφάσεων απαγορεύσεως συνάψεως, ως τις 31 Δεκεμβρίου 1987, συμφωνιών όπως αυτές που αναφέρει το άρθρο 1 των αποφάσεων αυτών και ότι, κατά συνέπεια, η αναστολή εκτελέσεως των διατάξεων αυτών δεν δικαιολογείται, τουλάχιστον σε αυτό το στάδιο.

45 Από όλες τις προηγούμενες σκέψεις φαίνεται ορθό να διαταχθούν προσωρινά μέτρα στον βαθμό που είναι αυστηρώς αναγκαίος, για να περιοριστεί ο κίνδυνος σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης που θα μπορούσε να προκύψει για τις αιτούσες από την άμεση εκτέλεση των επιμάχων αποφάσεων. Η προστασία των συμφερόντων κάθε μιας των αιτουσών θα μπορέσει, στο στάδιο αυτό, να εξασφαλιστεί επαρκώς αν τους επιτραπεί να αντιτάξουν η μία κατά της άλλης την αποκλειστικότητα των αντιστοίχων σημείων τους πωλήσεως.

46 Πρέπει επίσης να υπομνηστεί σχετικά ότι, δυνάμει του άρθρου 108 του Κανονισμού Διαδικασίας, μια διάταξη ασφαλιστικών μέτρων μπορεί οποτεδήποτε, κατόπιν αιτήσεως ενός διαδίκου, να μεταρρυθμιστεί ή να ανακληθεί λόγω μεταβολής των περιστάσεων. Στις αιτούσες απόκειται, ενδεχομένως, να απευθυνθούν στο Πρωτοδικείο, στην περίπτωση που το άνοιγμα των σημείων τους αποκλειστικής πωλήσεως στον ανταγωνισμό θίξει σε σημαντικό βαθμό τα δίκτυά τους διανομής.

47 Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να διαταχθεί, ως προσωρινό μέτρο, ότι η Langnese και η Schöller θα μπορούν να συνεχίσουν να αντιτάσσουν η μία κατά της άλλης τις ρήτρες αποκλειστικότητας των σημείων τους πωλήσεως, μέχρις ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί των προσφυγών στην κύρια δίκη. Προς τούτο, οι ανακοινώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 των επιμάχων αποφάσεων θα πρέπει να επισημάνουν στους μεταπωλητές, εκτός από το περιεχόμενο των

άρθρων 1 και 2, ότι κατ' εφαρμογήν της παρούσας διατάξεως μπορεί να γίνει επίκληση των συμφωνιών αποκλειστικής προμήθειας κατά της Langnese ή της Schöller.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) **Επιτρέπει στη Mars να παρέμβει στις υποθέσεις T-7/93 R και T-9/93 R υπέρ της καθής.**

2) **Πρέπει να γίνουν δεκτά, στο στάδιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, τα αιτήματα της Langnese και της Schöller για εμπιστευτική μεταχείριση ορισμένων πληροφοριακών στοιχείων που περιλαμβάνονται στις αιτήσεις τους αναστολής εκτελέσεως.**

3) **Οι υποθέσεις T-7/93 R και T-9/93 R συνεκδικάζονται προς διευκόλυνση της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.**

4) **Η Langnese και η Schöller θα μπορούν να συνεχίσουν να αντιτάσσουν η μία κατά της άλλης τις ρήτρες αποκλειστικότητας των σημείων τους πωλήσεως, μέχρις ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί των προσφυγών στην κύρια δίκη.**

5) **Οι ανακοινώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 των επιμάχων αποφάσεων πρέπει να επισημάνουν στους μεταπωλητές ότι κατ' εφαρμογήν της παρούσας διατάξεως θα μπορεί να γίνεται επίκληση των συμφωνιών αποκλειστικής προμήθειας κατά της Langnese ή της Schöller.**

6) **Απορρίπτει κατά τα λοιπά τις αιτήσεις αναστολής εκτελέσεως.**

7) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 19 Φεβρουαρίου 1993.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça